

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 348/21
1.7.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Александре Ђорђевић и др Драгице Попеску, чланова већа, у парници **тужиље-противтужене АА** из ...-..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Марија Врањеш, адвокат из Београда, ул. Јелисавете Начић бр. 7, против **туженог-противтужиоца ББ** из ..., ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Татјана Симовић, адвокат из Београда, Булевар Михајла Пупина бр. 10ж, ради развода брака, и по противтужби ББ против АА, ради развода брака и делимичног лишења родитељског права, одлучујући о жалби туженог-противтужиоца, изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П2 134/17 од 08.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 1.7.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог-противтужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П2 134/17 од 08.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П2 134/17 од 08.02.2021. године, ставом првим изреке разведен је брак склопљен дана ... године пред матичарем Општине ..., ..., евидентиран под текућим бр. ... за ... годину између ББ, рођеног ... године у ..., од оца ... и мајке ..., и АА, девојачко презиме ..., рођене ... године у ..., од оца ... и мајке ..., а на основу одредбе члана 41 Породичног закона Републике Србије. Ставом другим изреке мал. дете парничних странака ВВ, рођен ... године у ..., поверен је мајци АА на самостално вршење родитељског права. Ставом трећим изреке обавезан је ББ да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа месечно износ од 12.000,00 динара, сваког 01-ог до 15-ог у месецу за текући месец, почев од 31.01.2017. године па за убудуће, док за то постоје законски услови или док се ова одлука не

измени, с тим што ће доспеле, а неизмирене износе платити у 12 једнаких месечних рата почев од дана извршности пресуде, све исплатом на текући рачун законског заступника мал. детета, мајке АА, који се води код “Bance Intesa” бр. ... Ставом четвртим изреке уређен је начин одржавања личних односа мал. ВВ са оцем ББ, тако што ће се исти одвијати: уторком и четвртком од 16,00 часова до 20,30 часова у недељи када дете не проводи викенд код оца, средом од 16,00 часова до 20,30 часова у недељи када дете проводи викенд код оца, сваки други викенд од петка од 16,00 часова до недеље до 20,30 часова, 10 дана зимског одмора, тако што ће отац преузимати дете раније у 16,00 часова и враћати га последњег дана одмора у 20,30 часова, током летњег одмора у трајању од по 2 пута од 10 дана на тај начин што ће отац дете преузимати дан раније у 16,00 часова и враћати га последњег дана одмора у 20,30 часова, сваког другог државног и верског празника и то тако што ће за Нову годину и Божић отац преузимати дете 31.12. у 16,00 часова и враћати га 08.01. у 20,30 часова, за дане Ускрса почев од Великог петка до последњег нерадног дана празника и то тако што ће отац дете преузимати у 16,00 часова и враћати га у 20,30 часова, затим дан пре Првог маја од 16,00 часова до последњег дана празника до 20,30 часова и сваки други државни празник дан раније од 16,00 часова до последњег дана празника до 20,30 часова, сваке године за крсну славу оца Свети Јован, тако што ће дете отац преузимати 18.01. у 16,00 часова и враћати га 20.01. у 20,30 часова, сваке године за очев рођендан 27.01. тако што ће отац дете преузимати у 16,00 часова дан раније и враћати га 27.01. у 20,30 часова, сваки други дететов рођендан. Модел виђања детета са оцем се неће примењивати у периоду када мајка користи одморе, празнике и викенде са дететом. Отац ће преузимати и враћати дете на адреси где живи са мајком, односно предшколске – школске установе коју дете похађа, када га преузима из исте. Ставом петим изреке одбијен је противтужбени захтев ББ у делу којим је тражио да се мал. дете парничних странака ВВ, рођен ... године, у ... повери оцу на самостално вршење родитељског права, да се уреди начин одржавања личних односа мал. ВВ са мајком, тако што би дете виђало мајку уторком и четвртком од 16,00 часова до 20,30 часова у недељи када дете не проводи викенд код мајке, средом од 16,00 часова до 20,30 часова када дете проводи викенд код мајке, сваки други викенд од петка од 16,00 часова до недеље до 20,30 часова, 10 дана зимског одмора тако што би мајка преузимала дете дан раније у 16,00 часова и враћала га последњег дана одмора у 20,30 часова, током летњег одмора у трајању од по 2 пута од 10 дана на тај начин што би мајка дете преузимала дан раније у 16,00 часова и враћала га последњег дана одмора у 20,30 часова, сваког другог државног и верског празника и то тако што би за Нову годину и Божић мајка преузимала дете 31.12. у 16,00 часова и враћала га 08.01. у 20,30 часова, за дане Ускрса почев од Великог петка до последњег нерадног дана празника и то тако што би мајка дете преузимала у 16,00 часова и враћала га у 20,30 часова, затим дан пре Првог маја од 16,00 часова до последњег дана празника до 20,30 часова и сваки други државни празник дан раније од 16,00 часова до последњег дана празника до 20,30 часова, сваке године за мајчин рођендан тако што би мајка дете преузимала у 16,00 часова дан раније и враћала га на дан рођендана у 20,30 часова, сваки други дететов рођендан, као и да се обавезе мајка да на име доприноса за издржавање мал. детета плаћа износ од 12.000,00 динара месечно почев од дана пресуђења. Ставом шестим изреке одбијен је противтужбени захтев ББ којим је тражио да се АА делимично лиши родитељског права према детету мал. ВВ, и то права да одлучује о промени пребивалишта, уписа у школу, лечења и путовања у иностранство. Ставом седмим изреке одлучено је да свака

странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде благовремено је изјавио жалбу тужени-противтужилац из свих разлога предвиђених чланом 373 став 1 ЗПП.

Испитујући правилност побијане пресуде, у смислу члана 386 ЗПП, Апелациони суд налази да је жалба туженог-противтужиоца неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које Апелациони суд, као другостепени суд, пази по службеној дужности, а због којих би се побијана пресуда морала укинути.

Побијана пресуда је јасна и разумљива, заснована на разлозима о одлучним чињеницама, што је последица правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања услед правилне примене материјалног права, стога су неосновани наводи жалбе да је захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су склопиле брак ... године и из овог брака имају заједничко дете мал. ВВ, рођеног ... године. Током брака је дошло до поремећаја брачних односа, те је брачна заједница потпуно престала да егзистира у августу 2016. године. Код парничних странака не постоји мотивисаност за обнављање заједнице. По престанку брачне заједнице тужилца-противтужена је са мал. дететом странака наставила да живи у изнајмљеном стану, површине 30 м² у ..., ул. ... бр. ..., а потом се у августу 2018. године тужилца са заједничким дететом странака преселила у ..., у ул. ..., у стан величине 50 м², у чијој близини су дом здравља, вртић, школа, паркови и дечија игралишта, као и продавнице, а о овом пресељењу тужени-противтужилац је обавештен. Тужилца-противтужена АА, рођена ... године у ..., је запослена у ..., као технички секретар, и остварује зараду од 53.244,66 динара. Са дететом живи у стану од 50 м² и за исти плаћа 180 евра месечно. Трошкови домаћинства су око 15.000,00 динара. У стану живи са мајком која већи део године живи са њима. Вртић за мал. ВВ плаћа 5.500,00 динара, а за плес који похађа 1.400,00 динара. Тужени-противтужилац ББ, рођен ... године, је дипломирани економиста и запослен је у ..., где остварује месечну зараду у износу од 45.188,23 динара месечно. Он нема у власништву непокретности, нити покретне ствари веће вредности, нити другу обавезу законског издржавања. Почетком 2021. године је подигао готовински кредит који ће отплаћивати до почетка 2022. године, а месечна рата износи 10.500,00 динара. Редовно доприноси издржавању заједничког детета странака мал. ВВ са износом од 10.000,00 динара и редовно му купује одећу, обућу и све што му је потребно, што ће чинити и у будућности. Има трошкове превоза у износу од 10.500,00 динара за довожење и одвожење детета и он у том приликама позајмљује аутомобил, па мора да плати бензин. Режијски трошкови за стан у коме живе његови родитељи су око 20.000,00 динара. На летовање и зимовање не иде и за све ово време је само једном са дететом ишао на летовање. Мал. ВВ, рођен ... године, је здраво дете које је у доброј комуникацији са оба родитеља, живи са мајком, овде тужилцом-противтуженом, и похађа вртић раније “...” док је живео на ..., а потом “...” откад живи у Његове

потребе су уобичајене за дете његовог узраста, те су обе парничне странке предложиле да родитељ коме не буде поверено родитељско право на име задовољења тих потреба мал. детета плаћа 12.000,00 динара месечно. Првостепени суд је проценио да су те потребе око 24.000,00 динара, иако је минимална сума издржавања у спорном периоду 27.046,00 динара. Према извештају надлежног органа старатељства Градског центра за социјални рад у Београду, Одељење Нови Београд, усклађеног са налазима и мишљењима Градског центра за социјални рад, Одељење Земун и Звездара, који су вршили опсервацију обе парничне странке, парничне странке, родитељи мал. ВВ, су у конфликтном односу и родитељи су неразрешене партнерске релације пренели на родитељске улоге и своје интересе ставили испред интереса мал. детета. Међутим, оба родитеља поседују социо-економске васпитне и психолошке услове за самостално вршење родитељског права. Међутим, иако оба родитеља поседују капацитете за вршење родитељског права, мајка је подобнији родитељ за самостално вршење родитељског права, јер о томе није постигнут споразум између родитеља, имајући у виду календарски узраст детета, његове актуелне развојне потребе и статусе, континуитет и квалитет контаката мал. детета и оца, континуитет живљења са мајком након физичког раздвајања родитеља. Стога је, по мишљењу надлежног органа старатељства, у најбољем интересу мал. ВВ да се брак парничних странака разведе, да након развода брака буде поверен на непосредну бригу и старање мајци на самостално вршење родитељског права, а да се контакти мал. детета и оца уреде према моделу означеном у постављеном тужбеном захтеву. При томе, дато је мишљење да се нису стекли услови за делимично лишење родитељског права тужиљи-противтуженој, како је то тужени-противтужилац у свом противтужбеном захтеву тражио.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, налазећи да су односи странака дубоко поремећени и да се сврха брака не може остварити, првостепени суд је, применом одредбе члана 41 Породичног закона, одлучио као у ставу првом изреке и брак парничних странака развео. У складу са одредбама члана 6, 61 став 1, 77 став 3, 154 став 1, 160, 161 став 1 и 162 Породичног закона мал. дете парничних странака је поверио на самостално вршење родитељског права мајци, овде тужиљи-противтуженој, у ставу трећем изреке обавезао оца да доприноси издржавању мал. детета са 12.000,00 динара месечно почев од дана подношења тужбе, а у ставу четвртном изреке уредио модел одржавања личних односа мал. ВВ са оцем ББ, овде туженим-противтужиоцем, док је у ставу петом и шестом изреке одбио противтужбени захтев у вези самосталног вршења родитељског права оца над мал. ВВ, уређења личних односа мајке и мал. ВВ, те у вези делимичног лишења родитељског права АА према мал. детету и то права да одлучује о промени пребивалишта, уписа у школу, лечења и путовања у иностранство.

Супротно жалбеним наводима, оваква одлука је правилна, јер је заснована на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању које Апелациони суд у потпуности прихвата, као и примену материјалног права, те стога, користећи се овлашћењима из члана 396 став 2 Закона о парничном поступку, побијану пресуду неће детаљно образлагати.

Апелациони суд у потпуности прихвата и разлоге које је првостепени суд дао за своју одлуку.

Уз утврђене чињенице да је брачна заједница странака трајно престала, првостепени суд је, правилном применом члана 41 Породичног закона Републике Србије, одлучио као у изреци побијане пресуде у ставу првом изреке и за одлуку дао јасне разлоге, које прихвата и Апелациони суд, те су стога неосновани наводи жалбе да је одлука по питању развода брака заснована на погрешној примени материјалног права.

Супротно жалбеним наводима, правилно је одлучио првостепени суд када је, руководећи се најбољим интересом мал. детета, имајући у виду мишљење надлежног органа старатељства, поверио вршење родитељског права над мал. дететом странака овде тужили-противтуженој.

У спору за заштиту права детета и у спору за вршење, односно лишење родитељског права суд је увек дужан да се руководи најбољим интересом детета, како је прописано одредбом члана 266 ставом 1 Породичног закона. Одредбом члана 161 ставом 1 истог закона је прописано да дете има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи. Пре него што донесе одлуку о заштити права детета или о вршењу, односно лишењу родитељског права, суд је дужан да затражи налаз и стручно мишљење од органа старатељства, породичног саветовалишта или друге установе специјализоване за посредовање у породичним односима, како прописује члан 270 Породичног закона.

Чланом 75 ставом 2 Породичног закона је прописано да родитељи родитељско право врше заједнички и споразумно и када не воде заједнички живот ако закључе споразум о заједничком вршењу родитељског права и ако суд процени да је тај споразум у најбољем интересу детета.

У конкретној правној ствари, тужила-противтужена и тужени-противтужилац нису закључили споразум о заједничком вршењу родитељског права, те је првостепени суд, у складу са напред цитираном одредбом члана 270 Породичног закона, затражио мишљење надлежног органа старатељства, па је надлежни орган старатељства и то Градски центар за социјални рад, Одељење Нови Београд, Земун и Звездара дао обједињено мишљење, а након опсервације родитеља и мал. детета да је целисходно да се мал. дете повери мајци на самостално вршење родитељског права, што је суд и учинио, сматрајући да је то у најбољем интересу мал. детета, а, с друге стране, оцењујући да је отац подобан за одржавање личних односа са мал. дететом дао модел одржавања личних односа, који је суд прихватио, и који је, такође, у најбољем интересу мал. детета, јер и овај суд сматра да су овако уређени односи уређени на адекватан начин и у најбољем интересу мал. детета.

Одатле су неосновани наводи жалбе да је суд погрешно одлучио када је вршење родитељског права и то самостално поверио мајци тужили-противтуженој, а не оцу и када је уредио личне односе оца и мал. детета, док је, с друге стране, одбио противтужбени захтев, као и захтев да се мајка делимично лиши родитељског права.

Правилна је и одлука првостепеног суда којом је обавезао туженог-противтужиоца да доприноси издржавању свог мал. сина са 12.000,00 динара месечно и

то почев од дана подношења тужбе, а ово зато што је донета правилном применом одредби чланова 154, 160 и 161 Породичног закона, имајући у виду све околности случаја, узраст мал. детета парничних странака, његове егзистенцијалне и едукативне потребе, потом потребе и могућности даваоца издржавања, а да при томе не буде угрожена његова лична егзистенција.

Стога су неосновани наводи жалбе да је првостепени суд погрешно када је обавезао туженог-противтужиоца да доприноси издржавању мал. детета од момента подношења тужбе, те да је одлука погрешна. имајући у виду да тужени-противтужилац по привременој мери доприноси издржавању мал. детета. Неосновани, јер уколико је по привременој мери тужени-противтужилац измиривао своју обавезу издржавања у даљој је обавези да исплати само разлику до досуђеног износа.

Одатле, по мишљењу Апелационог суда, супротно жалбеним наводима, правилна је одлука првостепеног суда којом је одбио противтужбени захтев у целини, имајући у виду да је на основу правилне примене материјалног права и правилно утврђеног чињеничног стања, усвојио тужбени захтев у целини.

Из ових разлога, како је побијана пресуда заснована на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању и на основу правилне примене материјалног права, иста је морала бити потврђена.

Апелациони суд је ценио и друге наводе жалбе, али је нашао да су без утицаја на другачије пресуђење, па их није посебно образлагао.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом члана 207 Породичног закона.

Са свега наведеног, применом члана 390 ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић